תלמודו בידו

דף ה עמוד ב **קידושין**

א] האם חופה קונה לקידושין, ומנין ?

ב] בת ישראל ארוסה לכהן, האם אוכלת בתרומה ?

ג] אשה שאמרה לאיש "הריני מקודשת לך", האם הקידושין חלו ?

ד] נתן כסף לאשה ואמר לה "הריני אישך", מה הדין ומדוע ?

ה] אלו הן ידים שאינן מוכיחות, ומה דינן ?

א] רב הונא: קונה. שאם כסף מועיל לקידושין אף שאינו גומר קנין האישות, חופה שגומרת את קנין האישות בודאי שתועיל לקידושין.

רבא: אינו קונה. **1.** לא מצינו שחופה גומרת את קנין האישות אלא לאחר קידושין. **2.** במשנה נאמר שאשה נקנית בכסף שטר וביאה, ולא נאמר חופה.

אביי: 1. אם כסף שאינו גומר לנישואין אפילו קדם לו כסף אחר, מועיל לקידושין. חופה שגומרת נישואין אחר כסף קידושין, כל שכן שתקנה לקידושין. **2.** לא הוזכר חופה במשנה, כיון שאינו כתוב מפורש בתורה.

ב] מן התורה אוכלת, ש"קנין כספו" היא. אך חכמים אסרו שמא תאכיל לבני משפחתה.

ג] נתנה לו הכסף: אינה מקודשת. שנאמר "כי יקח איש אשה", ולא שהיא תקח.

נתן הוא: לשון א': אינה מקודשת מן התורה. שהואיל והיא אמרה, אינו "כי יקח". לשון ב': ספק, וחוששים מדרבנן [ואם נתקדשה לאחר צריכה גט משניהם].

ד] אינה מקודשת שנאמר "כי יקח", שהאיש לוקח את האשה ולא שנותן לה את עצמו.

ה] דיבור שאינו שלם, ואינו מוכיח שכוונתו לומר את מה שניתן לפרש מדבריו, אינו יד. **1.** "הרי את מקודשת" ולא אמר לי, אינה מקודשת. שאינו מוכח שמקדשה לעצמו. **2.** האומר "אהא" ואין נזיר עובר לפניו, אינו נזיר. שמא כוונתו שיהיה בתענית.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב".

שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com

נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו